

Badania empiryczne na temat zjawiska wykorzystywania seksualnego dzieci

Badania empiryczne na temat zjawiska wykorzystywania seksualnego dzieci to badania, które opierają się na zebranych danych i faktach, a nie na przypuszczeniach czy teoriach. Taki rodzaj badań jest szczególnie ważny w przypadku zjawiska wykorzystywania seksualnego dzieci, ponieważ pozwala na uzyskanie rzetelnych informacji na ten temat i na opracowanie skutecznych strategii zapobiegania i zwalczania tego zjawiska. W celu zgromadzenia danych do badań empirycznych można stosować różne metody, takie jak ankiety, wywiady, obserwacje czy testy. Badania empiryczne na temat wykorzystywania seksualnego dzieci mogą być prowadzone przez różne instytucje, takie jak uniwersytety, instytuty badawcze czy organizacje pozarządowe. Ważne jest, aby takie badania były prowadzone zgodnie z zasadami etyki badawczej i przestrzeganiem praw dziecka.

Na świecie przeprowadzono wiele badań empirycznych na temat omawianego zjawiska, a uzyskane w różnych krajach rezultaty wykazują dużo podobieństw. Z danych badaczy amerykańskich, jak podaje L. Starowicz (1994), wynika że około jedna trzecia kobiet i co dziesiąty mężczyzna doświadczyli wykorzystywania seksualnego w dzieciństwie.

K. Browne i M. Herbert (1999), opierając się na badaniach Bakera, Duncana i Halla z 1985 r., podają, że w Wielkiej Brytanii ok.8% mężczyzn oraz 12-16% kobiet twierdzi, że jako dzieci byli wykorzystywani seksualnie.

I. Pospiszyl (1994) podaje, że w Polsce ok.13% dziewcząt i 12% chłopców doświadczyło jakiejś formy przemocy seksualnej.

W 1997 r. L. Krzętowska (1998) przeprowadziła badania na temat

przemocy seksualnej. Z jej badań wynika, że najczęściej ofiarami kazirodztwa są dziewczynki w wieku 11-12 lat (60,5%) oraz chłopcy w wieku 14-16 lat (39,5%). Czynów lubieżnych wobec dzieci dopuszczają się ojcowie biologiczni (w 62% przypadków), ojczymowie (21%), bracia (14%), dziadkowie (3%).

Z badań epidemiologicznych wynika jednocześnie, że zjawisko przemocy seksualnej wobec dzieci jest powszechnie spotykane i obejmuje wszystkie regiony świata, a w niektórych krajach ma ono narastający charakter (L. Starowicz 1994).

Z innych badań wynika ponadto, iż 90% ofiar kazirodztwa nigdy nie przyznało się nikomu do tego, co im się zdarzyło lub miało miejsce w ich życiu (S. Forward 1996). Oczywisty jest fakt, że dzieci, tego typu doświadczenia utrzymują w tajemnicy przed światem. Większość z nich z przeżytego koszmaru nie zwierzyła się nikomu lub uczyniła to dopiero po latach milczenia. Należy też zwrócić uwagę, że podejmowane kontakty seksualne wykraczają poza dopuszczalne społecznie formy ekspresji miłości w rodzinie. Taka sytuacja jest tym bardziej prawdopodobna jeżeli chodzi o małe dziecko. Ono wie lub podejrzewa, że zachowania takie posiadają charakter seksualny, ale traktuje je jako normalny przejaw uczuć rodzicielskich czy braterskich. O inności, nienormalności swych doświadczeń często dowiaduje się dopiero po latach.

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.